
Germà Gordó

Un partit polític és fruit de l'aportació, debat, conclusions i presa de decisions tant a nivell ideològic com estratègic. Les opinions de tots els seus membres li donen gruix, capacitat d'acció i incidència político-social en canalitzar les energies individuals i esdevenir actors de l'estructura del sistema democràtic.

He militat des de molt jove, per ideologia i per convenciment, al partit Convergència Democràtica de Catalunya on vaig conèixer no tan sols generacions de dones i homes més grans -**l'exemple dels quals em va guiar**-, sinó infinitat de persones de la meva generació amb qui vaig poder **compartir anys de creixement personal** i professional. I també, a mesura que han passat els anys, he conegut **generacions més joves** que jo que demostren que les meves **conviccions i anhels són i seran compartits avui i en el futur.**

El servei a una ideologia i a una manera d'entendre la vida des d'una organització no vol dir estar d'acord a 100% amb tot allò que aquesta fa, ja que justament **el caràcter multitudinari de la seva essència comporta que tant els aspectes ideològics com estratègics siguin plurals**, i en conseqüència tan la discrepància com l'assumpció de les decisions de la majoria formen part de la lògica democràtica natural.

Quan el meu partit de tota la vida ha pres decisions, sempre les he assumit responsablement tant si m'hi sentia plenament identificat com si hi tenia alguna discrepància. Però assumir les decisions majoritàries no comporta no tenir opinió o no poder-la manifestar, i per això els **darrers anys no m'he estat de fer palesa la meva opinió personal sobre determinades qüestions d'ordre ideològic i estratègic** que, tot i ser compartides per molta altra gent, de vegades no van ser considerades adients per la direcció o fins i tot en algun cas per la majoria de la militància. I en els darrers mesos han estat moltes les ocasions en les que he discrepat en qüestions d'especial rellevància, com ara **declarar obsolet un actiu tan immens com CDC.** O deixar de banda valors essencials per a una societat moderna i democràtica -que CDC sempre va defensar i van fer créixer Catalunya durant molts anys- que massa sovint han quedat amagats per la pressió del joc parlamentari.

Divendres de la setmana passada, amb l'anunci de la investigació sobre la meva persona comunicada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, vaig **acordar amb la direcció del partit un comunicat que -per evitar que algú malèvolament pogués considerar que la situació perjudicava el Procés- implicava deixar la presidència de la Comissió de Justícia** alhora que continuava com a diputat de JxS. Hores més tard, amb les declaracions de la Coordinadora General del PDeCAT, es va produir un punt d'inflexió que de manera evident ha portat a una situació de pèrdua de confiança mútua.

Em resulta incompreensible aquest canvi de criteri. I més ara que el **Grup Parlamentari del que formo part està treballant en una reforma en la qual sigui l'apertura de judici oral –i no una investigació-** allò que marqui el moment processal que faci que els diputats hagin de deixar d'exercir les seves funcions (que no pas l'acta de Diputat). **I que per contra, a mi se'm demani que abandoni la meva condició de Diputat ara, en aquest moment inicial,** quan evidentment no es parla d'apertura de judici oral.

Això també xoca, d'altra banda, amb **la situació d'investigats en la qual es troben altres electes del meu partit, als quals no se'ls qüestiona** - i hi estic plenament d'acord- que continuïn desenvolupant el seu càrrec. De fet **no té cap sentit defensar el dret a la presumpció d'innocència si no es pot materialitzar; és com si algú defensa el dret d'autodeterminació però no el deixa exercir.**

Prenc per tant una decisió: **causo baixa del nou partit PDeCAT, i evidentment del Grup Parlamentari Junts pel Sí i romandré com a Diputat no adscrit,** en el sentit que m'ha demandat la Plataforma Nova Convergència i després d'haver-ho parlat amb alguns dirigents del partit i alguns companys d'escó.

Aquesta decisió, a més de posar fi al conflicte referit amb la direcció del PDeCAT, és una declaració d'intencions polítiques.

Aquest pas serà per a mi una nova porta oberta al futur de la política catalana en la qual miraré, mirarem, d'aportar **idees, principis i actuacions que en aquests moments estan quedant orfes de representació.** I ho farem amb l'ajut del que **avui és la Plataforma Nova Convergència** a la que fa uns mesos vam dotar d'una mínima organització per a prendre decisions debatudes i col·legiades i que es recullen en el seu ***Manifest de principis ideològics***. Sense personalismes, voldria oferir a tanta gent que em consta que ho reclama, un futur de **plenitud nacional, progrés social i econòmic i foment de la convivència d'aquesta societat catalana d'avui, que mira cap a un futur canviant i ple d'il·lusió.**

Amb la **mà oberta a col·laborar** tant amb els meus companys de viatge de sempre, com amb els nous amb els quals ens proposem construir el futur, prenc aquesta **decisió, molt meditada. Una decisió que no és contra ningú.**

Finalment, vull agrair als meus companys, amb els que he treballat durant els 37 anys de militància de CDC (i els darrers mesos al PDECAT), el camí que hem fet plegats, amb encerts i amb errors, però sempre pensant en el millor per a Catalunya i la seva gent.

GERMÀ GORDÓ I AUBARELL

6 de juny de 2017